

ἀπὸ τὴν σήμερον ὅποιος ἤθελεν κάμει γράμμα νὰ εἶναι μαρτυρημένο καὶ βεβαιωμένο ὡς ἄνωθεν λέμε, εἰ δὲ καὶ δὲν ἀκλουθῆ, ὡς ἄνωθεν, μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρας, νὰ εἶναι νουλάδο, ὡς ἄσπρο χαρτί . . .».

447

1776. Ἐπικύρωσις, ἢ ἀνανέωσις τοῦ τ ὁ μ ο υ π ρ ο ι κ ὁ ς, ἐπὶ μ. Ἰωαννίνων Παϊσίου,

ἐν 67, σ. 216–218, ἐν 368, σ. 536–539 καὶ ἐν 69, σ. 53.

(Διαίρεσις εἰς ἑπτὰ τάξεις, ἢ προἶξ ἄσπρα τζουρούκικα 180000, 150000, 90000, 60000, 40000, 30000 καὶ 20000. Τὰ «ἀκόλουθα» τὸ $\frac{1}{2}$ τῶν ἄνω ποσῶν. Εἰς «ταῖς κατώτεραις τάξεσι» ἡ ποσότης ἀδιόριστος. Τὰ προξενητικά 5%, ἐξ ὧν τὸ $\frac{1}{3}$ ὁ προξενητῆς καὶ τὰ $\frac{2}{3}$ οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ. — Τέλειος ἀρραβῶν ὅταν ἀλλαχθοῦν τὰ δακτυλίδια καὶ δοθῆ εἰς τὸν γαμβρὸν τὸ προικοσύμφωνον καὶ τὰ προξενητικά. — Ἄθετουμένου τοῦ ἀρραβῶνος ἄνευ νομίμου αἰτίας, ἀφορίζεται ὁ ἄθετῶν καὶ δὲν ἔχει ἄδειαν γάμου ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ. — Ποινὰ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὀρίων προικός).

Σημ. Σχετικὸς εἶναι καὶ ὁ ἀχρονολόγητος, ἀλλὰ τοῦ ιη' αἰ. «Κανονισμὸς τῶν προικῶν ἐν χώρᾳ Λιασκοβέτζι», τοῦ ἡπειρωτικοῦ Ζαγορίου, ἐκ χφ. ΙΕΕΕ 249 (φ. 23β), ἐν 194, σ. 193–194. Κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦτον οἱ κάτοικοι διαιροῦνται εἰς ἑπτὰ σ κ ἄ λ ε ς, ἢ δὲ προἶξ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερβῆ τὰ γρόσια, 800, 600, 500, 400, 300, 200 καὶ 150.

448

1776. « . . . πίστιν ποιοῦμεν οἱ κάτωθι . . . νοτάριοι . . . Π α ξ ῶ ν . . . ὅτι παλαιόθεν δὲν ἦτο ποτὲ ἢ συνήθεια νὰ γίνεται ἢ ἀνάγνωσις εἰς τὶς διαθηκῆς . . . μόνον ἄρχισεν ἢ αὐτὴ συνήθεια ἀπὸ τοῦς ρεβιζόρουσ τῶν Κοριφῶν καὶ μᾶς ἐδόθη εἰς εἶδησιν ἀπὸ τοῦ 1776 ἕως τοῦ νῦν καὶ ἔτζι πράττομεν τὴν σήμερον (1783) . . . »

ἐν 295, σ. 368.

449

1776. Γράμμα Ἄλῃ Ἀγᾶ Βελόγλου, ἰσοβίου τιμαριούχου τῆς νήσου Σύρου, ἐν 329, σ. 72–74.

« . . . Σᾶς προστάζω ἀκόμη, ὅτι ὅποιον θέλει ὅλον τὸ Κοινὸν καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ εἶναι ὅλοι εὐχαριστημένοι ἐκεῖνον νὰ διορίσετε διὰ βεκίλη σας καὶ κοντζαμπασή σας καὶ εἰς ἐκεῖνον νὰ εἴστε ὅλοι σας ὑποτεταγμένοι. Ἐτει σᾶς προστάζω ὅτι τὴν μάννα καὶ τὴν βοῦλλα καὶ τὸ σεντοῦκι τοῦ Κοινοῦ νὰ δοθοῦνε εἰς τὰ χέρια τοῦ καντζιλιέρη, ὅπου εἶναι βαλμένος ἀπὸ τὸ Κοινόν . . . Καὶ νὰ εἴστε εἰρηνιμένοι καὶ ἀγαπημένοι καὶ ὅποιον θέλει ὅλος ὁ τόπος διὰ καντζάμπαση καὶ καντζιλιέρη, ἐκεῖνον κάμετε, ὅπου νὰ εἴστε ὅλοι εὐχαριστημένοι . . . ».

